

„Veolia byla v Čechách vnímána jako vodohospodářská společnost. Dnes už máme tři rovnocenné divize,“

uvedl v rozhovoru pro časopis All for Power PaedDr. Antonín Balnar, Ph.D., výkonný ředitel komunikace Veolia Energie ČR, a.s. pro oblast Morava.

Uběhlo již několik měsíců od doby, kdy se Dalkia ČR změnila na Veolia Energii ČR. Co se změnilo?

Koncem července roku 2014 byla uzavřena jednání mezi akcionáři skupiny Dalkia - skupinami Veolia a EDF ohledně ukončení partnerské spolupráce. Jejich završením se Veolia stala sto-procentním akcionářem aktivit Dalkie mimo území Francie, a tedy i v České republice a na Slovensku. Skupina Veolia Energie (dříve Dalkia ČR) v ČR zahrnuje nejen mateřskou společnost Veolia Energie ČR, ale také společnosti Veolia Energie Kolín, Veolia Energie Mariánské Lázně, Veolia Průmyslové služby včetně Veolie Komodity ČR a Veolie Powerline Kaczyce, AmplusServis a OL-TERM & TD Olomouc. Všechny tyto společnosti musely více či méně projít tzv. rebrandingem.

Kolik jste třeba museli vyrobit nových informačních cedulek, vizitek atd.?

V České republice jsem této změně věnovali velkou pozornost v první polovině roku 2015. Nyní již máme změny názvu a vše, co s nimi souvisí, prakticky hotové. Pokud Vás zajímají nějaká čísla, tak nové polepy má asi dvě stě padesát vozidel, museli jsme změnit označení

Snímek ze slavnostního předání ceny Teplárenského sdružení ČR pro ekologický projekt v Elektrárně Třebovice. Antonín Balnar (druhý zprava). Vedle něj Milan Chromík (ředitel Veolia Vedlejší produkty), Mirek Topolánek (ředitel Teplárenského sdružení ČR) a Daniela Písařovicová - moderátorka hlavní relace Událostí na ČT1.

Pohled na novou odsířovací technologii v Elektrárně Třebovice

přibližně sedmi a půl tisíce uzlů, výměníkových a předávacích stanic. Nové logo se objevilo na dresech hokejistů Vítkovic či v programu Janáčkova máje.

Jakou máte zatím z této změny zpětnou vazbu? Vnímáte již nyní určitá pozitivita a naopak, na čem ještě musíte pracovat?

Změna obchodní značky je běh na dlouhou trať. Především v obecném povědomí lidí. Bylo nutné oslovit spolupracující subjekty a obchodní partnery, koncové zákazníky i širokou veřejnost. Proto jsme využili různé informační kanály: od klasických tištěných médií a rádia, přes naše sociální sítě, které jsme sjednotili a začali naplňovat tematicky zaměřeným obsahem (nejen Facebook a Twitter, ale i LinkedIn, YouTube či Google+) až po naše firemní weby a elektronické i tištěné časopisy. Zároveň jsme pro naše zaměstnance rozjeli nový intranet, protože chceme, aby oni byli se všemi změnami seznamováni jako první a podrobně.

Důraz jsme kladli na skutečnost, že jsme společnost zabývající se nejen vodním hospodářstvím, ale i energetikou a nově zpracováním vedlejších průmyslových produktů. Veolia byla v Čechách vnímána jako vodohospodářská společnost. Dnes už máme tři rovnocenné divize. Pozitivní jsou vzájemné synergie, kterými může zvyšovat efektivitu a snižovat provozní i jiné náklady.

Vaše firma se otevřeně hlásí k principům tzv. cirkulární ekonomiky. Mnoho odborníků je však skeptických. Můžete uvést konkrétní příklad, kde cirkulární ekonomika z hlediska ekonomiky nebo přínosů pro životní prostředí ve všech souvislostech zafungovala?

Společnost Veolia hodně dbá na životní prostředí a environmentální stránku své podnikatelské činnosti. Záleží nám na tom, abychom přírodní zdroje využívali rozumně a udržitelně. Abychom je zanechali i pro příští generace. Základem takového přístupu může být právě cirkulární ekonomika. Její definici si můžeme přeložit v učebnicích, ale v praxi, jak už to bývá, hranice nebývají tak ostré. Například v rámci vodního hospodářství o cirkulační ekonomice můžeme hovořit v mnohem větším měřítku. O něco podobného se snažíme i v energetice. To, co je pro někoho odpad, je pro druhého důležitá surovina. A pokud takového odběratele najdeme, má to pro nás i vyšší ekonomický efekt.

S pojmem cirkulární ekonomika se budeme setkávat stále častěji. Svou koncepci připravuje Evropská komise. V České republice se nyní velmi často hovoří o využití bioodpadu, a to je vlastně taky cirkulační ekonomika. Rezervy vidíme v České republice ve využití komunálních odpadů. Odpady je nejlepší recyklovat a vracet jako cenné suroviny do oběhu, poté je využít energeticky a skládkování je až poslední cestou. V České republice je vůle opustit zbytečné skládkování velmi malá a to je škoda. Skládkovat by se mělo jen to, co se jako surovina nebo pro energetiku využít (zatím) nedá.

Snímek zařízení pro odsíření v teplárně Karviná

Skupina Veolia zaujímá v celosvětovém měřítku vedoucí postavení v oblasti optimalizovaného řízení zdrojů? Jak je na tom Česká republika a v čem zde vidíte rezervy?

Pokud máme know-how z vyspělé země, snažíme se ho ve Veolii aplikovat i tam, kde je zatím obecný standard nižší. Uvádíte zajímavé příklady. Naše společnost jde opačnou cestou, o řízení zdrojů usilujeme všude, kde naše skupina působí. Ve spolupráci se společností IBM pracujeme na vývoji tzv. SMART cities. Protože tento koncept úspěšně funguje nejen v Evropě (Francie, Velká Británie), využíváme znalosti třeba právě v Latinské Americe v Brazílii v Rio de Janeiru k prevenci záplav. A tak bychom mohli pokračovat.

Antoine Frérot, předseda představenstva skupiny Veolia, se nedávno vyslovil pro zavedení „poplatku“ z CO₂ v Evropské unii. Velkou část emisí však již neprodukuje velké podniky...

Antoine Frérot, kterého zmiňujete, se na setkání více než tisíce představitelů evropských podniků Business & Climate v Paříži vyjádřil o třech důležitých opatřeních v boji proti

globálnímu oteplování: rozvoj kruhové ekonomiky, zavedení uhlíkového poplatku a cel na vstupu do Evropy a zachycování metanu. „Musíme opustit lineární schéma – vyrobit, spotřebovat, vyhodit – a začít rozvíjet kruhovou (cirkulární) ekonomiku,“ řekl doslova k nutnosti více prosazovat koncept cirkulární ekonomiky. Tato strategie je nejen nutná, ale i prozíravá. Cirkulární ekonomika je výrazně méně náročná na zdroje a s tím souvisí i další efekty. Z makroekonomického hlediska nedochází k takovému výkyvu cen surovin a vstupů.

Co se týče „poplatků za uhlík“, jeho zavedení je uskutečnitelnější, než trh s uhlíkem, jak se o něho snaží evropské země nyní. Musely by ho ale schválit všechny členské země Evropské unie, a to určitě nebude jednoduché. Současný systém trhu s povolenkami by měl být reformován od roku 2019. Povolenek je na trhu přebytek. Určitě stojí za zamyšlení, zda emise neregulovat jinými nástroji. Samotná Evropa by se nemusela bát ohrožení své konkurenceschopnosti, protože dovozcí do Evropy by poplatky odváděli v podobě cel.

(čes)